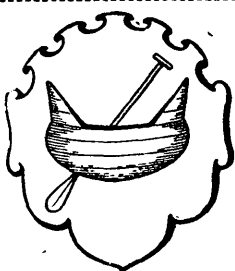

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 28-00.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 50.—; 1/2 kolumny — zł. 25.—; 1/3 kol. — zł. 15; 1/8 kol. — zł. 7.50. Drobne po 5 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie gr. 50.

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.30.

Nr. 30 (510)

Łódź, dnia 23 lipca 1929 r.

Rok XI

Treść numeru: Projekt rozwiązania sprawy mieszkaniowej. — Protokół 12 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej (dokończenie). — Sprawozdanie z działalności Wydziału Opieki Społecznej za m. marzec 1929 r. — Biuletyn statystyczny (przywóz i wywóz). — Powrót P. Prezydenta Ziemięckiego. — Kronika Miejska. — Z życia miast polskich. — Ogłoszenie.

Projekt rozwiązania sprawy mieszkaniowej.

W tych dniach prezydent m. st. Warszawy, inż. Z. Słomiński, na specjalnej konferencji przedstawił przedstawicielom prasy nowy projekt „rozwiązania sprawy mieszkaniowej”, opracowany przez komitet rozbudowy m. st. Warszawy i zaakceptowany również przez Związek Miast Polskich.

Z relacji p. prezydenta m. Warszawa wynika, że komitet rozbudowy m. Warszawy opracował drobiazgowo wszystkie zagadnienia, związane z racjonalnym ujęciem planów budownictwa mieszkaniowego w stolicy. Do zagadnień tych wchodzi, między innymi, polityka terenowa, kolejność zabudowy danych terenów i zapobieganie chaosowi budowlanemu, jaki ujawnia się obecnie. Anormalne jest np., że gdy w obrębie Warszawy, zaopatrzonej już we wszystkie niezbędne inwestycje, jest około 109 hekt. placów niezabudowanych, jednocześnie powstają na pustkowiach dzielnice mieszkalne, pozbawione urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych i innych, a następnie rodzą się stąd pretensje do gminy, by pustkowie to na gwałt inwestowała swoim kosztem. Nowa polityka budowlana ujmuje te sprawy inaczej: najpierw muszą być nowe tereny, urządzone dla celów mieszkalnych, t. j. zaopatrzone we wszystkie niezbędne inwestycje, a następnie dopiero zabudowane. Dla celów budownictwa miejskiego muszą być również przejęte obszerne tereny państwowe w granicach miasta, objekty zaś wojskowe gospodarcze — przeniesione dalej poza miasto.

Omawiając zagadnienie miejskiego budownictwa mieszkaniowego, t. j. podejmowanie budowy domów na rachunek gminy, p. prezydent Słomiński stwierdził, że akcję tę przeprowadza Warszawa właściwie na rachunek funduszów opieki społecznej i na rachunek własnych oszczędności

budżetowych. Akcja taka w różnych rozmiarach wymagałaby olbrzymich środków, które miasto musiałoby zdobywać od podatników. W ciągu 10-ciu lat miasto zbudowało z własnych funduszy 35.000 izb mieszkalnych, a więc uczyniło wysiłek olbrzymi.

Projekt komitetu rozbudowy zaleca, aby państwo i jego przedsiębiorstwa, samorządy i ich przedsiębiorstwa oraz instytucje publiczno-prawne w ciągu lat 10-ciu budowały dla swych pracowników mieszkania do 110 m. kw. powierzchni użytkowej, wstawiając potrzebne sumy do budżetów. Mieszkania mogą być odnajmowane, względnie po cenie kosztu sprzedawane. Dalej — przedsiębiorstwa, zatrudniające powyżej 500 pracowników, obowiązane mają być również do budowania dla nich mieszkań, przy 75 proc. kapitale niskoprocentowym, który ma im być dostarczony. Domy dla reszty obywateli mają być wybudowane z inicjatywy prywatnej, przy kredycie 3%-wym, z amortyzacją 30-letnią. Kapitał budowlany winien być tworzony nie z podatków, jak to przewidywał pierwotny projekt rządowy, wycofany z Sejmu — lecz z pożyczek, czy to dobrowolnych, czy przymusowych, oraz z oszczędności instytucyj ubezpieczeniowych i osób prywatnych, natomiast kapitał na obniżenie procentów, oraz pokrycie różnicy kursu listów zastawnych i obligacyj — tworzyć się winien z podatków specjalnych.

Kapitał budowlany, o którym wyżej mowa, powstawałby z następujących źródeł:

1) Z powiększenia budżetu państwowego o 5% rocznie, co w ciągu 10 lat dałoby 1½ miljarða złotych; 2) z powiększenia w tenże sposób budżetów komunalnych, co ma dać ogółem około 600 milj. zł.; 3) z budżetów przedsiębiorstw państwowych około 750 milj. zł.

Fundusz na potanienie kosztów kapitału budowlanego projekt proponuje utworzyć ze źródeł następujących: 1) z opodatkowania każdego litra spirytusu w wysokości 1 zł. (47.500.000 zł.); 2) z państwowego podatku od lokali, w wysokości 2% podstawowego komornego z r. 1914 (8.000.000 zł.); 3) z podatku do państwowego podatku aljenacyjnego, w wysokości 4% (35.000.000 zł.) i 4) z podatku od gruntów niezabudowanych (6.000.000 zł.). Razem daje to teoretycznie 96.500.000 zł.

Budowa w zakresie projektu pozwoliłaby na wybudowanie rocznie około 40.000 izb w państwie, a przy pomocy kapitałów oszczędnościowych około 60.000, czyli razem 100.000 izb.

Trzecią podstawową zasadą projektu komitetu rozbudowy jest zrównanie cen komornego w starych i nowych domach: odracza on podwyżkę komornego na lat 2, a wprowadza ją po 2% kwartalnie przez 36 kwartałów i zatrzymuje na 172% w obiegowych złotych, czyli na 100% przedwojennego komornego w zlocie.

Wreszcie przewidziane jest, że każdy budujący sobie mieszkanie, obowiązany byłby ubezpieczyć się na życie, by w ten sposób dać gwarancję kapitałowi budowlanemu i uzyskać dla niego oszczędności ukryte i jawne, oraz przyzwycząić ludność do oszczędności.

W razie, gdyby zawiodły pożyczki dobrowolne wewnętrzne i zewnętrzne, przymusowej pożyczce podlegałyby: 1) właściciele nieruchomości do wysokości rocznego podatku od nieruchomości i gruntów, rozłożonego na lat 5; 2) lokatorzy domów, podlegających ochronie lokatorów, do wysokości rocznego podatku od dochodu, rozłożonego na lat 5

i 3) płatnicy podatku przemysłowego, do wysokości rocznego podatku, rozłożonego na 5-lecie wpłaty.

Warszawa w ramach tego projektu osiągnęłaby miała z 5% dodatku do budżetu w ciągu 10 lat 150 milj. zł., z wydz. administracyjnych około 6 milj. rocznie i z przedsiębiorstw około 9 milj. rocznie. Pozwoliłoby to wybudować miastu 2.000 izb rocznie na własność gminy. Reszta potrzebnych izb, około 13.000 rocznie, musiałyby być budowana przez spółdzielnie, instytucje i t. p., przy pomocy kapitału budowlanego oraz funduszu na pokrycie różnicy kursu obligacji i procentów.

Poza tem miasto miałoby widoki pozyskać na kapitał budowlany z pożyczek krajowych lub zagranicznych w ciągu lat 5-ciu około 80 milj., z pożyczek przymusowych od właścicieli nieruchomości 11.350.000 zł., od lokatorów 8 milj., od płatników podatku przemysłowego 12.800.000 zł., od towarzystw ubezpiecz. 50.000.000 zł., z państw. fund. budowlanego 140 milj. razem 302.150.000 zł., za które możnaby wybudować w ciągu lat 5-ciu 65.000 izb.

Wejście w życie projektu, opracowanego przez warszawski komitet rozbudowy miasta, uzależnione jest od zaakceptowania tego projektu przez czynniki rządowe i uchwalenia go przez stołeczną Radę Miejską.

PROTOKÓŁ

12 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 27 czerwca 1929 r.

(Dokończenie).

Uchwalono:

VII. W sprawie rozszerzenia obecnych granic m. Łodzi:

A. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 609 z dnia 6 czerwca 1929 roku, postanawia:

1. wystąpić do władz nadzorczych — opierając się na ustawie z dnia 20 lutego 1920 roku w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast, oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. Rz. P. Nr. 19, poz. 92) — o przyłączenie do m. Łodzi następujących terenów:

a) z powiatu Łódzkiego:

z gminy Radogoszcz:

wieś Piaskowiec	obszaru	38 ha
wieś Żabieniec	„	516 „
folwark Pabjanka	„	69 „
wieś Radogoszcz	„	59 „
folwark Lorenców	„	42 „
folwark Radogoszcz	„	497,5
folwark Arturówek	„	150 ha
folwark Rogi	„	358 „
wieś Różki:		
folwark Marysin Nr 3	„	329 „
pozostałość folwarku Marysin Nr. 2	„	3 „

pozostałość wsi Bałuty Stare	obszaru	2 „
wieś Doły	„	53 „
z gminy Łagiewniki:		
Kolonja Chełmy	„	145 „
wieś Łagiewniki Małe	„	248 „
część folwarku Łagiewniki	„	634 „
folwark Łagiewniki A	„	612 „
część wsi Skotniki	„	34 „
wieś Modrzew	„	155 „
Łagiewniki klasztor	„	11 „
parafia Łagiewniki	„	3 „
z gminy Nowosolna:		
część wsi Antoniew Sikawski	„	344 „
część wsi Antoniew Stokowski	„	398 „
całą gminę Chojny	„	1934 „
z gminy Gospodarz:		
część wsi Starowa Góra	„	86 „
całe miasto Rudę Pabjanicką	„	1008 „
z gminy Bruss:		
wieś Rokicie Stare	„	136 „
wieś Rokicie Wójtowskie	„	53 „
część wsi Retkinia	„	502 „
folwark Bruss	„	347 „
wieś Bruss	„	49 „
Kolonja Cyganka	„	9 „
b) Z powiatu Łaskiego:		
z gminy Widzew:		
folwark Widzew A (Lublinek)	„	248 „
osadę Babskiego	„	18 „

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. Rada miejska zastrzeżę utrzymanie w dotychczasowej wysokości świadczenia podatkowe w ciągu 15 lat od osady rolniczej Łagiewniki Folwark na rzecz gminy miejskiej Łódź, zgodnie z odnośnymi ustawami państwowymi dla osad rolniczych, o ile w międzyczasie powyższa osada nie zatraci charakteru rolniczego.

W głosowaniu brało udział 59 członków Rady Miejskiej, z których 52 głosowało za uchwałą, 3 przeciwko, 4 zaś — członkowie Frakcji NPR — wstrzymało się od głosowania.

VIII. W sprawie zawarcia umowy koncesyjnej w przedmiocie eksploatacji reklam świetlnych na ulicach m. Łodzi:

Rada Miejska, w związku z wnioskami Magistratu Nr. 255 z dnia 7 marca 1929 roku i Nr. 445 z dnia 18 kwietnia 1929 roku, postanawia:

1. udzielić panu Zygmuntowi Bramczewskiemu, zamieszkałemu w Łodzi przy ulicy Przędzalnianej Nr. 35, koncesji na eksploatację reklam świetlnych, które zastąpią istniejące obecnie słupy - przystanki Kolei Elektrycznej Łódzkiej;

2. zawrzeć z koncesjonariuszem umowę treści następującej:

UMOWA

pomiędzy Magistratem m. Łodzi a p. Zygmuntem Bramczewskim, zamieszkałym w Łodzi przy ulicy Przędzalnianej Nr. 35, nazwanym poniżej koncesjonariuszem.

§ 1.

Magistrat m. Łodzi nadaje koncesjonariuszowi od dnia podpisania umowy, do dnia 31 grudnia 1944 roku wyłączne prawo, w specjalnie na ten cel wybudowanych na ulicach i placach m. Łodzi słupach, eksploatacji reklam świetlnych, które zastąpią istniejące obecnie słupy-przystanki K. E. Ł.

§ 2.

Koncesjonariusz zobowiązuje się do końca roku kalendarzowego 1929, t. j. do dnia 31 grudnia tegoż roku wybudować i utrzymywać swoim kosztem minimalnie 10 słupów przystankowych, według zatwierdzonego przez Magistrat m. Łodzi i załączonego do niniejszej umowy rysunku, w miejscach wskazanych przez Magistrat.

§ 3.

Słupy przystankowe mogą być tylko jednego wymiaru: wysokość 3,2 mtr., podstawa w rzucie 46×46 cm.

Każdy słup winien posiadać numer porządkowy.

§ 4.

Koncesjonariuszowi przysługuje prawo do korzystania w każdej chwili z rozbudowy urządzeń ponad przewidzianą ilość w par. 2 i to w dowolnej ilości, jednakże za każdorazowym zezwoleniem Magistratu przed przystąpieniem do odnośnych robót i w porozumieniu z Magistratem odnośnie miejsc, przeznaczonych na budowę omawianych słupów.

§ 5.

Wszystkie urządzenia powinny być wykonane i utrzymywane zgodnie z obowiązującymi rozporządzeniami i przepisami, oraz powinny być dostosowane do warunków ruchu i bezpieczeństwa publicznego.

Ze względu na niedostateczną szerokość chodników na niektórych ulicach lub ich części, ustawianie słupów nawet węższych wymiarów uzależnione będzie od warunków ruchu na danej ulicy.

§ 6.

Przy zamówieniach dla swych urządzeń przy jednakowych warunkach koncesjonariusz winien dawać pierwszeństwo wyrobom polskim.

§ 7.

Wszystkie roboty ziemne i brukarskie i inne, niezbędne przy ustawianiu lub przenoszeniu słupów, wykonywa koncesjonariusz na rachunek własny.

Również swoim kosztem i staraniem winien koncesjonariusz usunąć dotychczasowe słupy przystankowe i zwrócić je Dyrekcji Kolei Elektrycznej Łódzkiej.

Gromadzenie materiałów do budowy słupów na ulicach i placach miejskich może być dopuszczalne jedynie pod warunkiem uzyskania

uprzedniego zezwolenia ze strony Magistratu m. Łodzi. Po skończeniu robót materiały mają być przez koncesjonariusza niezwłocznie usunięte, ulica zaś lub chodnik doprowadzone do stanu poprzedniego. O ile doprowadzenie do stanu pierwotnego zajętej w powyższy sposób lub uszkodzonej przestrzeni ulicy lub chodnika nie nastąpi w ciągu 7 dni od dnia ukończenia robót, Magistrat m. Łodzi, bez potrzeby stawiania koncesjonariusza w zwłocze, dokona ich uporządkowania na koszt koncesjonariusza; to samo prawo będzie przysługiwało Magistratowi m. Łodzi także wtedy, jeżeli koncesjonariusz nie wykona w należyty sposób przy doprowadzeniu ulic czy chodnika do pierwotnego stanu, lub wykona roboty z nieodpowiedniego gatunku materiału. Wyłożone przez Magistrat na powyższe cele kwoty winien koncesjonariusz zwrócić Magistratowi w ciągu 7 dni od otrzymania od Magistratu odnośnego powiadomienia.

§ 8.

Koncesjonariusz winien stosować wszelkie środki bezpieczeństwa, tak przy budowie słupów, jak i przy wszelkich prowadzonych przez niego robotach i wogóle przy eksploatacji całego przedsiębiorstwa i odpowiedzialny jest za wszelkie wypadki, jakie mogą się zdarzyć z niezachowania przez jego pracowników należytej ostrożności.

§ 9.

Gdy w razie prowadzenia robót kanalizacyjnych, wodociągowych, gazowych, przebudowy węzłów tramwajowych lub innych robót użyteczności publicznej, okazało się potrzeba usunięcia czasowo lub na stałe wybudowanych słupów przystankowych, koncesjonariusz obowiązany będzie na żądanie Magistratu niezwłocznie dokonać tego usunięcia lub też należytego ubezpieczenia słupów na swój koszt bez prawa poszukiwania jakichkolwiek pretensyj z powodu wyżej wspomnianych robót lub mogących nastąpić dla koncesjonariusza z tego powodu strat. Słupy, usunięte na stałe, mogą być ustawione na innych miejscach, zgodnie z § 4 niniejszej umowy.

§ 10.

Koncesjonariusz na żądanie Magistratu m. Łodzi winien również usunąć na swój rachunek poszczególne słupy przystankowe i ustawić je gdzieindziej, o ile przystanek zostanie przeniesiony lub też odnośna linja będzie skasowana.

§ 11.

Koncesjonariusz obowiązuje się przy wykonywaniu robót dla przedsiębiorstwa stosować się do ogólnie obowiązujących rozporządzeń władz państwowych i miejskich.

§ 12.

Słupy przystankowe łącznie z całkowitem urządzeniem winny być utrzymywane przez koncesjonariusza w należyłym stanie, naprawa i konserwacja tych urządzeń winna być uskuteczniiona w miarę potrzeby tak, aby przy przejęciu ich przez Miasto, urządzenia te znajdowały się w stanie dobrym i zdatnym do dalszego użytku.

§ 13.

Koncesjonariusz obowiązany jest uiszczać Miastu w ratach miesięcznych w terminie do dnia 10-go każdego następującego miesiąca

opłatę koncesyjną w wysokości 45% od wpływów brutto, osiągniętych z eksploatacji słupów.

Opłaty te winny być wnoszone do Kasy Miejskiej. Rzeczony opłaty nie dotyczą sum, pobieranych przez koncesjonariusza od swoich klientów z tytułu podatku od reklam na rzecz Państwa lub Miasta.

§ 14.

Niezależnie od opłaty koncesyjnej w wysokości, oznaczonej w § 13, koncesjonariusz obowiązany jest na cały czas trwania niniejszej umowy oddać do dyspozycji Magistratu m. Łodzi na każdej kolumnie przystankowej ½ mtr. kwadratowej powierzchni, na której bezpłatnie wykonywane i umieszczane będą żądane przez Magistrat ogłoszenia.

Niezależnie od powierzchni, przypadającej na rzecz Miasta, koncesjonariusz obowiązany będzie na kopule słupa umieścić bezpłatnie napis: „Przystanek K. E. Ł.”, oraz na jednej z bocznych ścianek słupa umieścić informacje, dotyczące się ruchu tramwajowego, a mianowicie: wykaz liczb tramwajów, zatrzymujących się na danym przystanku, wykaz ulic, przez które każda z wymienionych liczb przechodzi, wymienienie stacji krańcowej każdej liczby oraz wymienienie czasu wagonów nocnych, przechodzących przez dany przystanek i t. p.

U w a g a: Na żądanie Magistratu koncesjonariusz obowiązany jest natychmiast uzupełnić względnie zmienić na swój koszt żądane przez Magistrat informacje.

§ 15.

Zapalanie i gaszenie lamp, oświetlających słup przystankowy, odbywać się winno w godzinach zapalania i gaszenia lamp oświetlenia ulicznego.

§ 16.

Za wykonywane i wyświetlane przez koncesjonariusza plakaty, reklamy, szkice itp. ma on prawo pobierać opłatę podług dobrowolnej umowy z zainteresowaną osobą.

Treść reklam, plakatów itp. podlega ogólnym przepisom.

§ 17.

Koncesjonariusz obowiązany jest dla kontroli prowadzić specjalną sznurową i stemplowaną księgę zgłoszeń podług wzoru, zatwierdzonego przez Magistrat, do której winny być zapisywane wszelkie przyjęte zamówienia w porządku chronologicznym. Książkę tę, jak również grzbieity kwitarjuszów, koncesjonariusz obowiązany jest przedstawić Magistratowi do kontroli w każdej chwili.

Koncesjonariusz obowiązany jest również przedstawić na żądanie Magistratu do kontroli wszelkie inne książki handlowe, a to celem sprawdzenia i obliczenia przypadającej Magistratowi opłaty koncesyjnej.

§ 18.

Koncesjonariusz obowiązany jest prowadzić prawidłowy spis inwentarza wszystkich tych urządzeń przedsiębiorstwa wraz z przynależnościami, które zostały nabyte lub zainstalowane z wykazaniem ich wartości, t. j. wysokość inwentarzowego kapitału w przedsiębiorstwie.

§ 19.

Wszelkie uszkodzenia słupów lub ich części składowych, powodujące przerwy w prawidłowym funkcjonowaniu tych urządzeń, winny być natychmiast przez koncesjonariusza usunięte.

§ 20.

O ile koncesjonariusz w 7 dni od otrzymania od Magistratu odnośnego wezwania notarialnego lub po dwóch w odstępach tygodniowych pisemnych wezwaniach ze strony Magistratu, skierowanych do koncesjonariusza pod jego adresem, zamieszczonym w nagłówku tej umowy, nie wypełni któregośkolwiek z warunków i zobowiązań, przewidzianych niniejszą umową, nie udowodniwszy, że niewypełnienie tych warunków i zobowiązań powstało z przyczyn od niego niezależnych, wówczas umowa niniejsza zostaje rozwiązana z jego winy i po upływie jednego miesiąca od daty ostaniego wezwania wszystkie kolumny z całkowitem urządzeniem przechodzą bezpłatnie na rzecz m. Łodzi.

§ 21.

Umowa niniejsza wygasa z dniem 31 grudnia 1944 roku. Z dniem tym wszystkie wybudowane kolumny przystankowe z całkowitem urządzeniem przechodzą bezpłatnie na rzecz Miasta.

§ 22.

Koncesjonariusz nie ma prawa przelewać swych praw koncesyjnych na osobę trzecią bez zgody miasta, pod nieważnością umów temu przeciwnych.

§ 23.

Koncesjonariusz opłaca wszelkie podatki, pobory, daniny i dokonywa wszelkich świadczeń tak na rzecz Państwa, jak i na rzecz Gminy Miejskiej Łódź na ogólnych zasadach, stosownie do ustaw i przepisów państwowych i miejskich już dziś istniejących, jak i tych, które w przyszłości będą wydane.

§ 24.

Na zabezpieczenie wykonania niniejszej umowy koncesjonariusz złoży w Głównej Kasie Miejskiej kaucję pieniężną w wysokości 2,500.— zł. w gotówce lub w papierach publicznych, posiadających pupilarne bezpieczeństwo.

Kaucja pozostaje w rozporządzeniu miasta do chwili wygaśnięcia niniejszej umowy lub do chwili przedterminowego rozwiązania umowy. Przy rozwiązaniu umowy z winy koncesjonariusza kaucja przechodzi na własność Miasta, jakoteż przechodzą bezpłatnie na rzecz miasta wszystkie wybudowane kolumny przystankowe z całkowitem urządzeniem.

Koncesjonariusz jest obowiązany po każdym potrąceniu z kaucji uzupełnić ją w terminie 15-dniowym.

§ 25.

Pracownikami przedsiębiorstwa mogą być tylko obywatele Państwa Polskiego.

§ 26.

Wszelkie sprawy sądowe, jakie mogą wyniknąć z niniejszej koncesji, będą rozpoznawane w sądach łódzkich.

§ 27.

Koszty opłaty stempłowej od niniejszej umowy ponosi koncesjonariusz całkowicie.

§ 28.

Prawa koncesjonariusza, wynikające z par. 1 niniejszej umowy, dotyczą wyłącznie reklam świetlnych, wyświetlanych na słupach przystanków tramwajowych i w niczem nie ograniczają Miasta przy nadawaniu zezwoleń na reklamy świetlne na innych obiektach miejskich.

§ 29.

Koncesjonariusz wyłącznie odpowiada wobec osób trzecich za wszelkie szkody i straty, jakie mogłyby im wyrządzić przy wykonywaniu niniejszej koncesji.

W głosowaniu brało udział 59 członków Rady Miejskiej. Uchwałę powzięto jednomyślnie.

IX. Sprawa zatwierdzenia projektu zabudowy bloku, zawartego między ulicami Projektowaną, im. Prez. Narutowicza, Tramwajową i torem kolei Łódź-Fabryczna:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 518 z dnia 10 maja 1929 roku, postanawia:

1. zatwierdzić opracowany przez Oddział Regulacji Miasta tegoż Wydziału projekt zabudowy bloku, zawartego między ulicami Projektowaną, im. Prez. Narutowicza, Tramwajową i torem kolei Łódź-Fabryczna, ustalając dla tego bloku zabudowę obrzeżną wzdłuż linii regulacyjnych i tylnych linii zabudowy i przeznaczając pas ziemi pomiędzy tylnymi liniami zabudowy zawarty, szerokości 21 mtr., na ogródki wewnętrzne;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 59 członków Rady Miejskiej. Uchwałę powzięto jednomyślnie.

X. Sprawa przemianowania niektórych ulic na terenie m. Łodzi o powtarzającej się wzgl. nieodpowiedniej nazwie:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 223 z dnia 28 lutego 1929 roku, postanawia:

1. przemianować następujące ulice o powtarzającej się wzgl. nieodpowiedniej nazwie:
 - a) ul. Dolną — położoną na planie m. Łodzi, wykonanym przez Oddział Pomiarów w dniu 28 listopada 1921 roku, w kwadracie F-3 — na **ulice Doły**;
 - b) ul. Prywatną vel Matejki — położoną w kwadracie F-3-4 — na **ulice Matejki**;
 - c) ul. Szlachecką vel Wileńską — położoną w kwadracie B-6 i C-7 — na **ulicę Wileńską**;
 - d) ul. Nowodworską — położoną w kwadracie D-3 — na **ulicę Dworską**;
 - e) ul. Nowo-Dworską — część położoną w kwadracie D-3, między ulicą św. Wincentego a ul. Spacerną na **ul. św. Wincentego**;

- f) ul. Bez Nazwy, t. zw. „Z tyłu Wiznera” — położoną w kwadracie D-8 pomiędzy ul. Pańską a Różaną — na **ul. Przechodnią**;
- g) ul. t. zw. Konstantynowską — położoną w kwadracie B-C-5 pomiędzy ul. Konstantynowską a Towarową — na **ul. Naftową**;
- h) ulicę, położoną na granicy m. Łodzi, między Szosą Zgierską a ul. Łagiewnicką, w kwadracie C-D-1 — na **ul. Generała Sowińskiego**;
- i) ul. Głuchą (dalszy ciąg Podgórną) — na **ul. Podgórną**;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 23.45 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący (—) **inż. J. Holcgreber**

Prowadzący protokół (—) **P. Rundo**

Radni Sekretarze: (—) **W. Lajs**

(—) **J. Richter**

SPRAWOZDANIE

Z DZIAŁALNOŚCI WYDZIAŁU OPIEKI SPOŁECZNEJ

za miesiąc marzec 1929 r.

A Oddział Opieki Otwartej.

1. Świadczenia w naturze i gotówce. Akcja dożywiania.

a) *Obiady dla pracowników fizycznych i umysłowych:*

Wydano obiadów dla pracowników fizycznych na rachunek Wydz. Op. Społ. — 82.440, przeciętnie dziennie — 2659, przeciętny koszt 1 obiadu — 49 gr.

Wydano obiadów dla pracowników umysłowych na rachunek Wydz. Op. Społ. — 14.580, przeciętnie dziennie — 470, przeciętny koszt 1 obiadu — 1 zł. 06 gr.; na rachunek Urzędu Wojewódzkiego — 9657, przeciętnie dziennie — 312, przeciętny koszt obiadu — 1 zł. 18 gr.

Prócz tego wydano dla 7380 dzieci — 147.978 porcyj mleka, bułek i cukru, na co wydatkowano zł. 26.810,59 gr., czyli przeciętnie — 18 groszy na porcję.

b) *Zapomogi gotówkowe:*

Na utrzymanie 1030 osobom dorosłym zł. 26,151, 934 dzieciom zł. 15.237,50 — razem zł. 41.388,50, na ekwiwalent obiadowy 42 os. dor. zł. 670, na podróże 50 os. dor. zł. 227,40. Ogółem wydano na zapomogi zł. 42.285,90.

c) *Zapomogi w naturze:*

Wydano dorosłym obuwia 8 par, odzieży — 14 kompletów, dzieciom obuwia — 2 pary, odzieży — 7 kompletów.

2. Pomoc lekarska i ambulatoryjna.

a) Pomoc lekarska 228 dorosłym i 104 dzieciom, razem 332;

b) Pomoc ambulatoryjna i wydawanie recept na lekarstwa 771 dorosłym i 413 dzieciom, razem 1184.

3. Pomoc prawna i zaświadczenia o stanie materialnym.

a) Patronat Prawny.

Spraw w toku na 1 marca 1929 r. 309, wznowiono 65, wpłynęło 194 razem 568.

Z tego ostatecznie załatwiono 322 spraw, pozostało na 1 kwietnia 1929 r. ogółem spraw 246.

Z płatnej porady korzystało 17 osób. Wpłynęło zł. 51. Ogółem udzielono porad ustnych 354.

b) Zaświadczeń o stanie materialnym dla przedstawienia władzom sądowym, skarbowym i t. p. wydano ogółem 488.

4. Chowanie zwłok biednych zmarłych.

Pochowano dorosłych 27, dzieci 18, razem — 45, prócz tego wydano trumien 32.

5. Miejskie Domy Noclegowe.

a) Ilość nocujących (przec. dziennie): I M. Dom Noclegowy dla mężczyzn, 28 p. Strz. Kaniowskich Nr. 32 — 229 osób, II M. Dom Noclegowy dla kobiet, Cmentarna 10a — 121 osób, Schronisko dla matek z dziećmi, ul. Żeromskiego 44 (kobiet 51, dzieci 65) — 116 osób, Schronisko dla wyekszmitowanych rodzin, Bazarna 5 (mężczyzn — 140, kobiet — 151, dzieci — 223) — 514 osób, Schronisko dla repatrjantów, Chojny, Brzozowa 17 (mężczyzn — 18, kobiet — 20, dzieci 38) — 76 osób. Razem 1056 osób.

b) Wydatki administracyjne na jednego nocującego wynosiły przeciętnie dziennie 17 groszy.

6. Miejskie domy pracy.

1. Dom pracy dla kobiet, Cmentarna 10a.

Wyreperowano 972 sztuk bielizny i odzieży.

Uszyto 202 kapki, poduszki i poszewki.

Wyprano 1139 sztuk bielizny.

2. Dom pracy dla mężczyzn, 28 p. Strzelców Kan. 32.

Wykonano w warsztacie koszykarskim 89 przedmiotów, w warsztacie szewskim wykonano nowego obuwia — 12 par, wyreperowano obuwia 273 par.

7. Miejskie Biuro Pośrednictwa Pracy dla służby domowej. Piotrkowska 92.

Zgłosiło się po pracę osób 203, z tego obsadzono na miejscu osób 165; powtórnie korzystało z pośrednictwa 7 osób. Wpływ kasowy za miesiąc marzec 1929 roku — 650 zł.

8. Subsydja dla instytucyj prywatnych opieki otwartej oraz koszt świadczeń, udzielonych przez instytucje prywatne na rachunek Magistratu.

a) Subsydja gotówkowe.

Wypłacono Towarzystwu „Kropla Mleka” zł. 1000 tytułem subsydjum na miesiąc marzec 1929 r.

b) Świadczenia na rachunek Magistratu.

Wypłacono Towarzystwu „Kropla Mleka” zł. 3912,30 na 11178 porcyj mleka, wydanych na rachunek Magistratu. Przeciętnie dziennie 360 dzieci otrzymało mleko.

Wypłacono Towarzystwu „TOZ” zł. 719,70 na 2391 porcyj mleka, wydanych na rachunek Magistratu. Przeciętnie dziennie 74 dzieci otrzymało mleko.

Ogółem przeciętnie dziennie 434 dzieci otrzymało mleko.

c) Ekwiwalent pieniężny dla ochron na produkty.

Wydano dla 12 ochron na 37449 porcyj żywnościowych zł. 2169,06
W ochronach tych przebywało 894 dzieci.

Łączna wartość subsydjów w gotówce i produktach wynosiła złotych 7801,06.

B. Oddział Opieki Zamkniętej.**1. Miejskie Domy Wychowawcze dla dzieci i młodzieży.**

a) Ilość dzieci na dzień 31 marca 1929 roku oraz ilość dni instytucyjnych: chłopców — 315, dziewcząt — 219, razem — 534; ilość dni instytucyjnych — 16330, przeciętna ilość dzieci — 531.

b) Ruch dzieci: było na 1-go marca 1929 roku chłopców — 307, dziewcząt — 218; przybyło chłopców — 23, dziewcząt — 13; ubyło chłopców 15, dziewcząt 12, więc pozostało na dzień 1 kwietnia 1929 roku we wszystkich zakładach wychowawczych chłopców 315, dziewcząt 219.

c) Ogólne wydatki i dzienny koszt utrzymania: na I Miejski Dom Wychowawczy zł. 14,816.09 (koszt dzienny utrzymania 1 dziecka zł. 4.56); na II Miejski Dom Wychowawczy zł. 14,899.50 (koszt dzienny utrzymania 1 dziecka zł. 4.47); na III Miejski Dom Wychowawczy zł. 13,634.05 (koszt dzienny utrzymania 1 dziecka zł. 4.04); na IV Miejski Dom Wychowawczy zł. 5,009.19 (koszt dzienny utrzymania 1 dziecka zł. 3.71); na V Miejski Dom Wychowawczy zł. 13,630.42 (koszt dzienny utrzymania 1 chłopca zł. 6.56); I Miejska Bursa zł. 9,900.67 (koszt dzienny utrzymania 1 dziecka zł. 6.37); Internat dla chłopców zł. 6,907.27 (koszt dzienny utrzymania 1 chłopca zł. 4.90. Razem ogólne wydatki wynoszą: na utrzymanie dzieci zł. 44,204.02, na utrzymanie personelu zł. 19,777.08. Ogółem zł. 63,981.10 (koszt dzienny utrzymania 1 dziecka (prócz I Miejskiego Domu Wychowawczego) zł. 4.89.).

2. Dom Starców i Kalek Chrześcijan, ul. Narutowicza 60.

Ruch starców: było na dzień 1 marca 1929 roku mężczyzn 84, kobiet 218, razem 302; przybyło mężczyzn 1, kobiet 5, razem 6; w ciągu miesiąca ubyło mężczyzn 2, kobiet 4, razem 6; pozostało zatem na dzień 1-go kwietnia 1929 roku mężczyzn 83, kobiet 219, razem 302.

Ogólne wydatki: wydatkowano na utrzymanie pensjonarzy 20,557.82 złotych, na utrzymanie personelu zł. 5,561.66, razem zł. 26,119.48 (koszt dzienny utrzymania starca zł. 2.80).

3. Dom dla chronicznie chorych przy ul. Wiznera 25/27.

Ruch pensjonarzy: było na dzień 1 marca 1929 roku mężczyzn 14, kobiet 104, razem 118; przybyło mężczyzn 1, kobiet 2; w ciągu miesiąca ubyło kobiet 1; pozostało zatem na dzień 1 kwietnia 1929 roku mężczyzn 15, kobiet 105, razem 120.

Ogólne wydatki: wydatkowano na utrzymanie chroników 11,686.49 złotych, na utrzymanie personelu zł. 3,617.08, razem zł. 15,303.57 (koszt dzienny utrzymania 1 chronika zł. 3.88).

4. I. Miejska Stacja Opieki nad Dzieckiem, Tramwajowa 13.

Pod opieką Stacji w ciągu miesiąca marca 1929 roku było dzieci; oddanych na wychowanie prywatnym osobom: do 6 miesięcy — 1, od 6—12 miesięcy — 1, od 1—2 lat — 26, od 2—3 lat i wyżej — 133. Razem — 161 dzieci.

5. Warsztaty rzemieślnicze przy Miejskich Domach Wychowawczych.

a) Warsztat szewski.

Wykonano nowych par obuwia 109 kosztem zł. 3779 (koszt ogólny 1 pary zł. 34.68); zreparowano obuwia (zakładowego) par 6 kosztem złotych 54.22. Roboty prywatne: uszyto 6 par nowego obuwia kosztem złotych 228.55. Prócz tego w miesiącu sprawozdawczym uszyto 96 par cholewek.

b) Warsztat krawiecki.

Uszyto ubrań 40, 11 palt i 169 kitli. Robót prywatnych wykonano ogółem na sumę zł. 90.05.

6. Umieszczanie osób dorosłych i dzieci w instytucjach i na kolonjach leczniczych na rachunek Wydziału Opieki Społecznej.

a) Opieka nad starcami.

W przytułku Starców i Paralityków Łódzkiego Żydowskiego Towarzystwa Dobroczyńności przebywało na rachunek Magistratu 18 starców (mężczyzn 5, kobiet 13). Przeciętny dzienny koszt utrzymania wynosił zł. 2.54 od osoby.

b) Umieszczenie dzieci u osób prywatnych.

Za utrzymanie 308 dzieci (chłopców 176, dziewcząt 132), umieszczonych przez Wydział Opieki Społecznej u osób prywatnych na wychowaniu, wypłacono w miesiącu marcu 1929 roku zł. 19,725.—, czyli przeciętnie złotych 2 dziennie.

W Łódzkim Żydowskim T-wie Opieki nad Starcami (Pomorska 54) przebywało 23 pensjonarzy. Dzienny koszt utrzymania wynosił zł. 2.35 od osoby.

W Domu Starców przy Parafji Marjawickiej przebywało 8 pensjonarzy. Dzienny koszt utrzymania wynosił zł. 2.— od osoby.

c) Kolonje lecznicze dla dzieci.

W Schronisku Dziecięcem Uniwersyt. Jagiell. w Zakopanem przebywało 3 dzieci. Za utrzymanie płacono zł. 4.41 dziennie za dziecko.

W Zakładzie Leczniczym Uniwersyt. Jagiell. dla dzieci jaglicznych w Witkowicach przebywało 14 dziewcząt. Za utrzymanie płacono zł. 3.— dziennie za dziecko.

W Śremie (Wielkopolska) w Zakładzie dla dzieci chorych na jaglicę przebywało 11 dziewcząt. Za utrzymanie zapłacono zł. 1,108.25, czyli przeciętnie zł. 3.25 dziennie.

W Stradomiu w Zakładzie Leczniczo-Wychowawczym dla dzieci jaglicznych przebywało 27 chłopców. Koszt dzienny utrzymania chłopca wynosił zł. 2.50.

W Instytucie dla Ociemniałych i Głuchoniemych w Warszawie przebywało 3 dzieci. Za utrzymanie zapłacono zł. 275.—.

W Instytucie dla Głuchoniemych Chrześcijan w Łodzi przebywało 9 dzieci (chłopców 3, dziewcząt 6). Za utrzymanie płacono zł. 3 dziennie.

W Państwowym Zakładzie dla Chorych Psychicznie w Tworkach przebywał 1 pensjonarz. Koszt dzienny utrzymania wynosił zł. 5.—.

W Zakładzie Zboru Ewangelickiego w Warszawie przebywała 1 dziewczynka. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 90.—.

W Busku przebywała 1 dziewczynka. Dzienny koszt utrzymania wynosił zł. 6.—.

d) Kolonja dziecięca w Romanowie.

Na kolonji dziecięcej w Romanowie przebywało 20 dziewczynek, wychowanek II Miejskiego Domu Wychowawczego. Koszt dzienny utrzymania wynosił zł. 2.50 od dziecka.

e) Kolonje lecznicze dla dorosłych.

W Instytucie Zjednoczenia Pracowników Niewidomych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie przebywał 1 pensjonarz. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 96.—.

W Zakładzie Towarzystwa Pomocy Ociemniałym Ofiarom Wojny „Latarnia“ w Warszawie przebywało 4 pensjonarzy. Miesięczny koszt utrzymania wynosił zł. 60.— od osoby.

W Instytucie dla ociemniałych i głuchoniemych w Warszawie przebywał 1 pensjonarz. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 100.—.

f) Opieka nad moralnie zaniedbanymi dziećmi.

W Domu Misyjnym Sióstr Pasterek w Radogoszczu przebywało 2 dziewcząt. Miesięczny koszt utrzymania pensjon. wynosił zł. 40.— od dziecka. W Łągowicach pod Krakowem przebywało 2 dzieci. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 40.— od osoby. W Płocku w Zakładzie Anioła Stróża przebywała 1 dziewczynka. Miesięczny koszt utrzymania wynosił zł. 46.50. W Zakładzie Wychowawczo-Poprawczym w Cieszynie przebywało 3 dzieci. Koszt dzienny utrzymania wynosił 3.25. W Zakładzie Wychowawczo-Poprawczym w Herbach przebywało 4 dzieci. Dzienny koszt utrzymania wynosił zł. 2.75.

g) Zakłady normalne dla dzieci.

W „Sienkiewiczówce“ przebywało na rachunek Magistratu 37 dzieci (chł. 23, dziewcz. 14). Dzienny koszt utrzymania dziecka wynosił zł. 2. W Zakładzie Księży Salezjanów w Lutomierniku przebywało 2 dzieci. Za utrzymanie zapłacono zł. 120.—. W Żydowskim Domu Sierot w Łodzi przebywało 11 dzieci (chł. 7, dziewcz. 4). Miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosił zł. 60.—. w „Gnieździe Łódzkim“ w Kałach przebywało 23 dzieci. Dzienny koszt utrzymania wynosił 2 zł. W Zakładzie dla niemowląt T-wa Ochrony Zdrowia Ludności Żydowskiej w Polsce przebywało 15 niemowląt. Za utrzymanie zapłacono zł. 100.— miesięcznie za dziecko. W Internacie dla dzieci żydowskich w Helenówku przebywało 22 dzieci (chł. 12, dziewcz. 10). Miesięczny koszt utrzymania wynosił zł. 100.—. W Sierocińcu w Liskowie przebywało na rachunek Magistratu 27 dzieci (chł. 2, dziewcz. 25). Dzienny koszt utrzymania dziecka wynosił zł. 2.50. W Zakładzie Gospodarstwa Domowego w Zakopanem (Kuźnice) przebywała 1 dziewczynka. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 50.—.

W Ewangelickim Domu Sierot w Łodzi przebywało 4 dzieci (chłopców 3, dziewcząt 1). Dzienny koszt utrzymania wynosił zł. 2.50 od dziecka. W Internacie przy Parafji Marjawickiej, Franciszkańska 27, przebywało 10 dziewcząt. Koszt dzienny utrzymania wynosił zł. 2.— od osoby. W Łódzkim Żydowskim T-wie Ochrony Kobiet przebywała 1 dziewczynka. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 75.—. W Towarzystwie Opieki nad Sierotami i Dziećmi Rezerwistów przebywały 2 dziewczynki. Dzienny koszt utrzymania wynosił zł. 2.— od dziecka.

Biuletyn statystyczny

Opracowano w Wydziale Statystycznym Magistratu m. Łodzi

Statystyka przywozu i wywozu

R O K	P R Z Y W Ó Z			WYWÓZ
	Węgiel	Bawełna	Wełna	Tkaniny lniane, bawełn. i wełn., jedw. i półjedw., konopn. i jutowe
	w t o n n a c h			
L i c z b y a b s o l u t n e				
1925	770 882,2	40 330,1	9 698,6	62 011,8
1926	779 802,5	47 052,3	11 859,6	54 667,1
1927	815 878,7	57 924,6	12 340,2	74 832,0
1928	1 046 868,5	76 004,0	17 086,8	83 374,2
1929 (4 mies.)	505 681,1	24 213,6	6 995,7	30 340,2
W s k a ż n i k i				
1925	100,0	100,0	100,0	100,0
1926	101,2	116,7	122,3	88,2
1927	105,8	143,6	127,3	120,7
1928	135,8	188,4	176,2	134,4
1929	196,8	180,1	216,4	146,8

Powrót p. Prezydenta Ziemięckiego.

Dnia 19 b. m. powrócił do Łodzi, po przeprowadzonej kuracji, prezydent miasta, poseł Bronisław Ziemięcki.

W związku z powrotem p. prezydenta Ziemięckiego do zajęć urzędowych, d. 20 b. m. o g. 12 w poł. w sali posiedzeń Magistratu zebrali się kierownicy wydziałów i biur zarządu miejskiego celem wspólnego powitania p. prezydenta miasta i złożenia mu życzeń z powodu powrotu do zdrowia.

Na przemówienie powitalne, wygłoszone imieniem zebranych urzędników przez p. o. dyrektora zarządu miejskiego M. Kalinowskiego — odpowiedział p. prezydent Ziemięcki, wyrażając głęboką radość z powodu powrotu do obowiązków kierownika łódzkiej gospodarki samorządowej, mimo, że wypada dziś te obowiązki pełnić w warunkach szczególnie

trudnych i nieprzyjaznych. P. prezydent Ziemiecki podkreślił, że dalsza praca jego i wytrwanie na placówce samorządowej będą jakgdyby kontynuacją całej poprzedniej działalności społecznej, prowadzonej na innych stanowiskach, w końcu zaś dłuższego przemówienia zwrócił się w serdecznych słowach do zebranych urzędników miejskich z wyrazami przeświadczenia, że — jak dotąd tak i nadal — owocnie współpracować będą z zarządem miasta dla dobra wszystkich jego obywateli, i że stosunek pomiędzy członkami Magistratu a pracownikami oparty będzie zawsze na podstawach wzajemnego zaufania i istotnej życzliwości.

KRONIKA MIEJSKA.

Osobiste. Z dniem 15 b.m. rozpoczął miesięczny urlop wypoczynkowy p. ławnik Wydziału Oświaty i Kultury, prof. Przemysław Smolik. — Czynności przewodniczącego Wydziału sprawować będzie w tym okresie zastępczo p. wiceprezydent dr. Wieliński.

Miasto wobec projektu koncesji elektryfikacyjnej. W dniu 15 b. m. w Urzędzie Wojewódzkim odbyła się ustna rozprawa w sprawie nadania koncesji na elektryfikację 6 województw, między innymi i województwa łódzkiego konsorcjum W. A. Harrimana w Nowym-Yorku.

Magistrat m. Łodzi reprezentował na konferencji p. ławnik L. Kuk, który imieniem gminy m. Łodzi wniósł szereg zastrzeżeń.

W pierwszym rzędzie p. ławnik Kuk podkreślił, iż Magistrat uważa, że koncesja nie może być udzielona na lat 60, jak przewiduje projekt uprawnień dla konsorcjum W. A. Harrimana, lecz maksymalnie na lat 40-ci.

Dalej projekt uprawnień, zdaniem Magistratu, nie gwarantuje należycie prawa do pracy w przedsiębiorstwie obywatelom polskim oraz nie broni należycie interesów rodzimej produkcji.

Co się tyczy terenu, który koncesja ma obejmować, Magistrat żąda wyłączenia z pod jej działania obszarów, objętych wnioskiem inkorporacyjnym, uchwalonym na ostatnim

posiedzeniu Rady Miejskiej, oraz terenów, które znajdują się w sferze interesów miasta i będą doń włączone w okresie trwania koncesji.

Wreszcie zastrzeżenia Magistratu dotyczą obrony interesów konsumentów (sprawa ustalenia taryf) oraz ochrony interesów miasta, jako udziałowca łódzkiej elektrowni.

Przedstawiciele koncernu Harrimana, którzy odpowiadali na wszystkie zastrzeżenia, zgłoszone w toku dyskusji przez przedstawicieli zainteresowanych przedsiębiorstw elektryfikacyjnych i gmin, na zastrzeżenia Magistratu m. Łodzi odpowiedzi nie udzielili, zastrzegając sobie prawo odpowiedzi dopiero na rozprawie w Ministerstwie Robót Publicznych.

Miejskie place gier dla dzieci. — Magistrat już przed kilku miesiącami powziął uchwałę w sprawie urządzenia w różnych punktach miasta szeregu miejskich placów i gier dla dzieci, które dotychczas zmuszone były spędzać swój wolny od nauki i zajęć czas na brudnych podwórzach lub na ulicach.

Z dniem 15 czerwca b. r. otwarte zostały 3 pierwsze takie boiska, mianowicie: 1) w parku Kolejowym od ul. Kilińskiego, 2) w parku im. Poniatowskiego od ul. Inżynierskiej i 3) w parku „Źródlika” od ul. Fabrycznej.

Realizując w dalszym ciągu wspomnianą uchwałę Magistratu, Wydział

W dniu 15 lipca 1929 r. zmarł, przeżywszy 39 lat

ś. † p.

JÓZEF SULECIŃSKI

Referent Wydziału Podatkowego, porucznik rezerwy W. P.

Cześć Jego pamięci!

Magistrat m. Łodzi.

Zdrowotności Publicznej w dniu 15 lipca, oddał do użytku działwy dalszych pięć placów gier i zabaw, mianowicie: 1) przy ul. Andrzeja, pomiędzy ul. Leszno a Łąkową (plac miejski, o powierzchni 2264 m. kw.); 2) przy ul. Kopernika 51 (plac wydzierżawiony, o powierzchni 900 m. kw.); 3) róg ulicy Wodnej i Miedzianej (plac miejski, o powierzchni 4757 m. kw.); 4) przy ul. Senatorskiej 17 (plac wydzierżawiony, o powierzchni 2400 m. kw.); 5) przy ul. Karolewskiej około fabryki Plihala (plac miejski o powierzchni 1200 m. kw.). Poza temi ośmioma oddanemi już do użytku — po ogrodzeniu i zniwelowaniu — placami gier dla dzieci, w tygodniu bieżącym będą ukończone jeszcze następujące boiska: 1) przy ul. Rokocińskiej 41 (5806 m. kw., plac miejski); 2) róg Białej i Piotrkowskiej (plac wydzierżawiony o pow. 4.200 m. kw.); 3) przy ul. Pomorskiej 52 (plac wydzierżawiony, o pow. 2.200 m. kw.); 4) przy ul. Pomorskiej 71 (plac wydzierżawiony).

W związku z urządzeniem kilkunastu placów gier dla dzieci, Magistrat zakupił odpowiednią ilość piłek nożnych, przyrządów gimnastycznych i t. p. atrakcyj sportowo-rozrywkowych. Na każdym placu znajdować się będzie delegowany przez Magistrat instruktor - wychowawca, na którym spoczywa obowiązek kierowania grami i sportami młodzieży.

Wszystkie place gier znajdować się będą pod stałą opieką i kontrolą p. ławnika Wydziału Zdrowotności Publicznej dr. Margolisa oraz inspektora sanitarnego dr. Misjona.

Unieważnienie umowy o dostawę kostki granitowej. Magistrat m. Łodzi na posiedzeniu w dniu 9 b. m., odbytem pod przewodnictwem p. wiceprezydenta dr. Wielińskiego, rozpatrzywszy warunki umowy, zawartej z przedstawicielstwem handlowym Z. S. R. R. na dostawę 7.500 t. kostki granitowej i stwierdziwszy, że oferent nie dotrzymał warunków umowy, przewidzianych w jej §§ 1—4, —uchwalił w myśl § 7 teje umowy, uznać ją za rozwiązana z winy przedstawicielstwa handlowego Z. S. R. R. Jednocześnie postanowiono zawiadomić wspomniane przedstawicielstwo handlowe, że dostarczona dotychczas ilość kostki granitowej pozostaje do jego dyspozycji.

W warunkach umowy z Magistratem, przedstawicielstwo handlowe Z. S. R. R. zobowiązało się było dostarczyć Magistratowi w miesiącach: czerwcu, lipcu i sierpniu b. r. co najmniej po 2000 t. kostki, resztę zaś — w miesiącu wrześniu. Już w pierwszym jednak miesiącu, t. j. w czerwcu — dostarczono zaledwie 430 t., czyli piątą część obowiązującej ilości, zaś do dnia dzisiejszego ogółem tylko 643 t. Ponieważ kontrahent Magistratu zobowiązał się ściśle

przestrzegać wszystkich warunków umowy, a nie dotrzymał jej już u samego wstępu, Magistrat uznał za słuszne rozwiązać umowę z winy kontrahenta.

Wychowanie przedszkolne w r. 1928—29. Według danych statystycznych Wydziału Oświaty i Kultury, do przedszkoli miejskich w roku szkolnym 1928-29 uczęszczało 570 dzieci, do 17 przedszkoli subsydjowanych 1458 dzieci.

Charakterystyczny jest podział działy uczęszczającej do przedszkoli miejskich i subsydjowanych według zawodu rodziców.

Dzieci robotników — 970, pozbawionych pracy — 153, rzemieślników 420, pracowników umysłowych — 174, drobnych kupców — 78, funkcjonariuszy policji i wojska — 57, osób pracujących w różnych zawodach — 67.

Ulgi podatkowe. Na posiedzeniu Magistratu w dniu 11 lipca rozpatrywano m. in. sprawę obniżenia podatku widowiskowego od biletów wejścia na seanse kinematograficzne, na których wyświetlane są częściowo filmy naukowe.

Magistrat, mając na względzie, iż obniżenie podatku widowiskowego w tym wypadku zachęci właścicieli kin do wyświetlania chociaż w części programów obrazów treści naukowej, postanowił w tych wypadkach obniżyć stawkę podatku z 50 proc. na 42, z 40 proc. na 34 i z 30 proc. na 26.

Zastosowanie ulgi podatkowej warunkowane jest minimalną długością wyświetlanego filmu naukowego, która wynosić ma 500, 300 lub 150 metr. w zależności od kategorii kino-teatru.

Walka z epidemią płonicy. W związku ze wzrastającą w ostatnich tygodniach liczbą przypadków zachorowań na płonicę (szkarlatynę) odbyła się pod przewodnictwem ław-

nika Wydziału Zdrowotności Publicznej d-ra Margolisa konferencja w sprawie podjęcia środków zaradczych przeciwko dalszemu rozszerzaniu się tej epidemii.

W konferencji tej m. in. wzięli udział Naczelnik Wojew. Urzędu Zdrowia, dr. Skalski i dr. Gundelach, przedst. szpitala św. Anny-Marji.

W wyniku dyskusji uznano za konieczne izolację szpitalną chorych w tych wypadkach, gdy izolacja w domu jest niemożliwa lub następcza poważne trudności. W związku z powyższym rozważano sprawę zorganizowania w wypadku dalszego wzrostu epidemii specjalnego oddziału szkarlatynowego w szpitalu Anny-Marji na 30 łóżek, na co dr. Gundelach imieniem szpitala Anny-Marji wyraził zgodę.

W dalszym toku konferencji omówiono sprawę ujawniania wypadków płonicy oraz przeprowadzania ścisłej dezynfekcji.

Podjęcie uchwalonych na konferencji środków zapobiegawczych uniemożliwi niewątpliwie wzrost epidemii szkarlatyny i przyczyni się do jej wytopienia.

Z Urzędu Zasiłkowego Magistratu m. Łodzi. Według obliczeń Urzędu Zasiłkowego Magistratu m. Łodzi ogólna liczba osób, pobierających zapomogi doraźne w okresie od 17 do 23 czerwca wynosiła 154, w tem 145 mężczyzn i 9 kobiet. W okresie tym wypłacono zasiłków na ogólną sumę zł. 3.423.45.

Zasiłki ustawowe pobierało ogółem 8 340 osób w tem 4 039 mężczyzn i 4 301 kobiet. Suma wypłaconych zasiłków wynosiła złotych 167,930,75.

Maturzyści Gimnazjum Miejskiego im. J. Piłsudskiego. W r. b. Gimnazjum Miejskie im. J. Piłsudskiego (przy ul. Sienkiewicza) ukończyli następujący uczniowie: 1. Ałaszewski Edward, 2. Bańkowski Mirosław,

3. Baranowski Zdzisław, 4. Chmiel Stefan, 5. Czajkowski Kazimierz, 6. Czarnecki Marjan, 7. Dąbrowski Stanisław, 8. Dolewski Wojciech, 9. Drabarek Mieczysław, 10. Górkiewicz Mieczysław, 11. Grzejszczak Tadeusz, 12. Jabłczyński Wiktor, 13. Jasiński Stanisław, 14. Kopczyński Wacław, 15. Kotlicki Mieczysław, 16. Kozłowski Henryk, 17. Krajewski Eugenjusz, 18. Krawczyk Kazimierz, 19. Kubatzki Herdin, 20. Kwiatkowski Franciszek, 21. Lichtenfeld Tadeusz, 22. Lichten-

sztajn Aleksander, 23. Lisner Boruch, 24. Ładny Abram, 25. Michałkiewicz Mieczysław, 26. Orłowski Janusz, 27. Pawłowski Stanisław, 28. Plac Krzysztof, 29. Rachowski Bronisław, 30. Radwański Czesław, 31. Rodewald Zdzisław, 32. Sendek Izaak, 33. Sikorski Jan, 34. Stachowicz Jan, 35. Szczęsny Zenon, 36. Sztajnhart Szymon, 37. Szendel Adolf, 38. Wajs Aleksander, 39. Wiankowski Tadeusz, 40. Wąpych Roman, 41. Żmigrod Mieczysław, 42. Zygałowicz Roman.

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH.

SAMORZĄD STOŁECZNY.

Zakłady Opieki Społecznej.

Wydział Opieki Społecznej przeprowadził ostatnio rejestrację wszystkich dzieci w zakładach miejskich i społecznych na terenie stolicy. W miejskich zakładach Opieki Społecznej, przeznaczonych dla dzieci od wieku niemowlęcego do lat 17, jest 1777 wychowañców; wszyscy są utrzymywani i uczeni na koszt gminy. W zakładach społecznych, wspieranych przez miasto, znajdujących się w samym mieście lub na prowincji, jest 4298 dzieci. Miasto pokrywa w znacznym stopniu wydatki dokarmiania tych dzieci i nauki ich.

Obecnie z końcem roku szkolnego część dzieci wyjdzie z zakładów i w charakterze wyszkolonych w poszczególnych zawodach czeladników pójdzie do pracy. Na ich miejsce przyjmie się inne.

W zakładach, opiekuńczych dla starców, kalek i wogóle dla osób, niezdolnych do pracy, jest 2928 osób, o ile chodzi o zakłady miejskie, zaś 670 w subsydjowanych przez miasto zakładach społecznych. Liczba potrzebujących opieki społecznej nie jest wyczerpana i brak miejsc nie zezwala na przyjęcie większej liczby oczekujących.

Szkoły specjalne.

Wydział Oświaty i Kultury opracowuje statuty dla szkół specjalnych. Szkoły takie przeznaczone są dla dzieci, których nauka w normalnych warunkach nie może się odbywać przez wzgląd na specjalne warunki zdrowia i charakteru. Tak więc przede wszystkim chodzi o dzieci zaniedbane moralnie, źle działające na otoczenie, wpływające ujemnie na kształtowanie się charakteru dzieci normalnych. Dzieci moralnie zaniedbane wymagają innego traktowania pedagogicznego, innego kierunku i sposobu nauczania. Statut unormuje sprawę zakładania takich szkół.

Poza tem ma być opracowany statut t. zw. szkoły leśnej dla dzieci, zagrożonych gruźlicą. Szkoły takie na zachodzie polegają na prowadzeniu wykładow w lesie sosnowym, na świeżem powietrzu, w warunkach zdrowotnych. Szkoły takie znajdują się poza miastem prawdopodobnie w Mogielnicy lub w Otwocku. Przy takich szkołach istnieją zwykle internaty, w których dzieci pozostają pod stałym nadzorem lekarskim.

Miejska szkoła akuszeryjna.

Ministerstwo Oświecenia zaproponowało Magistratowi rozszerzenie i pogłębienie programu nauki w

miejskiej szkole położnych oraz podwyższenia cenzusu naukowego, wymagane od wstępujących kandydatek. W związku z tem Wydział Opieki Społecznej polecił dyrektorowi szkoły przedstawić odpowiedni wniosek co do dalszego prowadzenia szkoły.

Należy przypomnieć, że założona przez Magistrat szkoła akuszerska była pierwszą uczelnią w kraju, mającą na celu udostępnienie nauki szerszym warstwom kobiet, zwłaszcza wiejskich, a to z tego względu, że prowincja pozbawiona była nie tylko akuszerki, lecz i t. zw. „babełki wiejskiej”. Dlatego też program szkoły dostosowany był do poziomu umysłowego słuchaczek.

BYDGOSZCZ.

Na pamiątkę dziesięciolecia odrodzonej Polski, ustanowiła Rada Miejska trzy stypendja dla bydgoskich rzemieślników, w celu ułatwienia im dalszego kształcenia się. Statut opiewa, iż o stypendja ubiegać się mogą rzemieślnicy niezamożni, odznaczający się pilnością i nienagannym prowadzeniem. Stypendjalna rata miesięczna równa się miesięcznym odsetkom od sumy 10.000 zł. dla każdego stypendysty. W ciągu 10 lat po ukończeniu szkoły, stypendyści obowiązują się zwrócić po-

braną kwotę bądź w całości, bądź ratami.

Na ostatniemu posiedzeniu Rada Miejska w Bydgoszczy uchwaliła ufundowanie nagrody literackiej wzorem innych miast polskich.

LWÓW.

Na posiedzeniu komisji budżetowej miasta Lwowa uchwalono ustanowić nagrodę literacką im. Henryka Dybowskiego w wysokości 7500 złotych rocznie.

UŻYWANIE HERBÓW MIEJSKICH.

Min. Spraw Wewnętrznych wyjaśniło w okólniku do wojewodów, że zezwolenie na używanie herbów miejskich przez osoby i instytucje prywatne pozostawione jest uznaniu władz, do tego powołanych. Rzeczą zatem tych władz jest w każdym poszczególnym przypadku wniesione podania zbadać, czy i jakie okoliczności, ze względu na interes publiczny, przemawiają za, lub przeciw uwzględnieniu prośby. Z reguły prośby te należy traktować przychylnie, o ile wspomniane względy interesu publicznego nie sprzeciwiają się temu:

Udzielenie zezwolenia na używanie herbu miejskiego powinno następować w drodze uchwały R. Miejskiej.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich, podaje do ogólnej wiadomości, że właściciel dorożki samochodowej **Nr. 128 ŁD. 80252, Bobke Albert** zamieszkały przy ulicy **Piotrkowskiej Nr. 77**, z dniem 31 stycznia 1929 roku zrzekł się wydanej mu przez Magistrat koncesji na prawo kursowania po ulicach m. Łodzi.

W związku z powyższem komunikujemy, że o ile do dnia 31 lipca r. b. nie zostaną zgłoszone pretensje osób zainteresowanych, kaucja w wysokości zł. 120 po potrąceniu należnej Magistratowi z tytułu zaległych opłat koncesyjnych sumy zł. 37.50 w myśl § 19 Przepisów zostanie wyżej wymienionemu wypłacona.